

TIPP

Más szögből

Ha a víz alatt kisebb elszórt ágak, gyökerek felett kell elvinni a zsinórt, ami ezáltal a fásasztások nagy részében már félúton elakad, akkor – ha lehetőség van rá (pl. nem horgásznak melletted) – váltsunk pozíciót. A kérdéses botot vigyük 10-20 méterrel odébb a parton, onnan húzzuk vagy dobjuk be a szereléket a bójához.

Jó eséllyel találhatunk egy viszonylag tisztább utat a mederben, így a hal húzása esetén, illetve a bevágáskor nem akadunk el azonnal.

■ Októberi hajnal

Második felvonás

Kedvenc hónapomban – októberben – ismét a kisgyaláni vízparton lettem mendéket a rohanó, nyüzsgő hétköznapok elől. Kissé csendesebb és kevésbé frekventált helyet választottam: a nádasban felállított táboromat úgy ölelte körbe a természet, akár borostyán az öreg tölgyet. Az etetés során hasonlóképpen jártam el, mint a nyár folyamán, csak az akkori mennyiséget megfelezttem.

Az árktot hamar megtaláltam; a víz ezen szakaszán jóval közelebb húzódtott a parthoz. 40-60 méteren alakítottam ki az etetéseket, és vártam a nyurgák jeleit a víztetőn. Nem kellett sokáig tétlenül ülnöm, hiszen két órán belül meg is érkeztek. 5-9 kg kö-

■ Vadorzó

■ Meglepetés harcsa

■ Kecses tükros

zött volt szinte mindegyik – erejüket, gyorsaságukat minden egyes fásasztás során megtapasztalhattam. Az akadók, gyökerek közelségét igyekeztek a lehető leggyorsabban kihasználni, ha kissé tompábban reagáltam.

Az őszi túra során nem találkoztam 4 kg alatti ponttyal, és az akciók száma is kiemelkedőnek bizonyult: hét teljes nap alatt összesen 57 kapást jegyezhettem fel, ami igen barátinak mondható. Ismét remek hetet töltöttem el a Hársasberkitavon, annak ellenére is, hogy a végén némileg csalódottá váltam – pedig minden olyan szépen indult...

Utolsó napom reggelén, 6.45-kor húzós kapásra riadtam. A hét során a ponttyok főképp éjszaka táplálóztak, így kissé furcsálltam a „kései” érdeklődést. A bevágás azonban ült, és legnagyobb meglepetésemre a hal megindult a tározó legmélyebb pontja felé. Nem akadt el sehoh sem, csak komótosan húzott... Csónakba pattantam és pillanatok alatt titokzatos ellenfelem nyomába eredtem. A viszonylag kis távolság, a szélmentes idő és az 55 libra segítségével pillanatok alatt fölé értem. A ködös október hajnali küzdelemtől csak az öreg csónak nyikorgása és a Windcast Z dobjának ciripelése árulkodott.

10-12 perc után úgy éreztem, gyengül a hal, így átvettem a kezdeményezést. Lassan megemeltem, de iszonyatos erővel vála-

zolt: azonnal lehúzott 15-20 métert. Miután ismét fölé kerültem, folytatnom kellett a pressziót, hiszen a köd mögött – a csónak jobb oldalán –, kirajzolódni látszottak a parton lévő tuskók és bokrok körvonalai. Próbáltam emelni, de minden igyekeztemre húzással reagált. Már sűrűltam a fák szélét, amikor a hal feljött a felszínre az ellenkező oldalon. Mintha meg akarta volna nézni, kivel van dolga... A hosszú sodrófapontyt 16-18 kg közé tippeltem.

Miközben a merítőt megfelelő pozícióba igazítottam, szépen alábukott az állat, majd bárkám alatt bevetette magát a tuskók

közé, s ezzel véget vetett a játszmának. Nem az elötét szakadt, hanem a horog nem bírta a megpróbáltatást...

Lógó orral, remegő lábbal, gyötrődve siklottam a tábor irányába, miközben arcomat már a felkelő nap gyenge sugarai simogatták.

Nem sikerült hát a tökéletes búcsú a Hársasberkitől, de a hazavezető úton letisztultak a gondolataim és összességében elégedett voltam.

A múlt év utolsó horgászatán csodálatos, napos időben volt részem, sok halat fogtam és mindezt káprázatos környezetben. A hét minden órájában úgy éreztem, eggyé válok a természettel, és az ilyen horgászatok igazán értékesek számomra. Szeretném megköszönni a vezetőségnek és a halőröknek a korrektek, segítőkész, rugalmas hozzáállást – csak azt tudom kívánni: előre a megkezdett úton!

■ Újabb nyurga méretes szájjal